

Ефективне використання процесу делегування створить низку переваг для зацікавлених осіб на підприємстві, а саме власники зможуть передати топ-менеджерам ключові функціональні процеси та завдання, що допоможе значно підвищити продуктивність підприємства за рахунок правильного розподілу завдань між керівниками різних рівнів та іншими працівниками; топ-менеджери матимуть можливість займатися розвитком ключових процесів, вирішенням перспективних управлінських та інших бізнес-завдань; керівники середнього рівня менеджменту зможуть розвивати свої управлінські навички і вміння, підвищити ефективність функціонування своїх підрозділів; співробітники будуть розвиватися як фахівці та професіонали у своїй галузі за рахунок зростання складності виконуваних завдань.

ВАЖЛИВІСТЬ ЗАПРОВАДЖЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО ПЛАНУВАННЯ В ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

В. М. ПРАСОЛ, доцент

А. Ю. КРАСНОКУТСЬКА, студентка

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова

Рівень ефективності роботи будь-якого підприємства залежить від грамотного планування діяльності. Планування – це процес розробки комплексу заходів, який спрямований на реалізацію поставлених завдань перед підприємством для подальшої успішної роботи. Воно потрібно для контролю виробництва і продажу продукції, ресурсного обґрунтування, планування і контролю фінансів та програм розвитку підприємства.

Кожній компанії важливо аналізувати ринок, слідкувати за політичними подіями щоб залишатись конкурентоспроможним. Для цього керівники вдаються до стратегічного планування.

Стратегічне планування – це особливий вид практичної діяльності людей – планової роботи, що полягає у розробленні стратегічних рішень (у формі прогнозів, проектів, планів), що передбачають висування таких цілей і стратегій поведінки відповідних об'єктів управління, реалізація яких забезпечує їх ефективне функціонування в довгостроковій перспективі, швидку адаптацію до мінливих умов зовнішнього середовища [2, с. 9].

Стратегія підприємства певним чином визначає власне бачення компанії своєї ролі та місця на ринку. План стратегії є інструментом для структурованого узагальнення заходів діяльності організації для внутрішнього та зовнішнього середовища.

Стратегічні цілі представляють собою сукупність орієнтирів діяльності підприємства. Тобто те, до чого прагне підприємство (стати лідером в своїй галузі; вийти на міжнародний рівень торгівлі та ін.). Вони є основою для розробки стратегічного плану та опису заходів, які необхідно зробити згідно конкретної цілі.

Передумовами до застосування стратегічного планування в ході господарської діяльності можна назвати наступні:

- Створення чи наявність конкурентоспроможних переваг, які потребують підтримки, для посилення конкурентних позицій на ринку;
- Наявність висококваліфікованого управлінського колективу, який спроможний вирішувати складні питання щодо діяльності підприємства враховуючи використання на практиці системи стратегічного управління;
- Потреба в впровадженні інновацій та ідей, які виникають згідно з науково-технічним розвитком;
- Наявність інформації для аналізу зовнішніх та внутрішніх чинників, які мають вплив на організацію;
- Необхідність впровадження високої культури управління, орієнтованої на запобігання опору змінам та стимулювання розвитку підприємства [1, с. 10-11].

Запровадження стратегічного планування в організації виконується поступово за етапами:

- I етап – встановлення цілей компанії;
- II етап – розробка стратегій для успішної реалізації певної цілі;
- III етап – визначення дій та заходів для кожної розробленої стратегії;
- IV етап – визначення послідовності виконання дій;
- V етап – контроль виконання прописаних в плані заходів;
- VI етап – аналіз результатів.

Практика застосування стратегічного планування має певні переваги у ефективному функціонування компанії, а саме:

- Узгоджує роботу структурних підрозділів підприємства;
- Покращує систему контролю організації;
- Дає пояснення щодо проблем, які виникли в процесі діяльності;
- Прогнозує та заздалегідь намагається усунути наслідки змін, які виникли через зовнішнє середовище;
- Підтримує конкурентоспроможність організації згідно поставлених цілей та введених інновацій;
- Визначає перспективні напрями розвитку підприємства;
- Окреслює необхідність в ресурсах для реалізації кожного перспективного напрямку розвитку.

Варто зазначити, що маючи такі переваги, стратегічне планування має певну ступінь невизначеності та нестабільності в часових проміжках (оскільки на досягнення цілей мають вплив зовнішні та внутрішні фактори).

Велику роль при стратегічному плануванні грає прогнозування. Воно повинно вирішувати низьку питань, які оцінюють основні тенденції розвитку підприємства, та рівні впливу всіх можливих чинників. При прогнозуванні враховуються ризики, які можуть виникнути в ході господарської діяльності: форс-мажорні обставини; зниження якості вироблених товарів; поява нових конкурентів; недостатність кваліфікації працівників; виникнення помилок в

фінансових та операційних розрахунках; виникнення пошкоджень виробничого устаткування та ін. Враховуючи цей процес, основні цілі та візію організації можна почати проектувати план розвитку підприємства.

Кожне підприємство має за мету зайняти найвигідніше положення в конкурентному середовищі, отримувати найбільший чистий прибуток та збільшувати свою клієнтську базу. Для того щоб підприємство було успішним на ринку треба брати до уваги конкурентів та приділити час для розробки конкурентної стратегії. Вона важлива, оскільки конкуренція є однією із складових зовнішнього середовища, яке певною мірою корегує роботу організації.

Для розробки цієї стратегії пріоритетом є наявність конкурентних переваг. Їх досягнення можливе через комплекс заходів прописаних у внутрішній стратегії підприємства. Наприклад:

1. Зниження собівартості продукції;
2. Запровадження нововведень та розширення асортименту продукції;
3. Підвищення кваліфікації всього персоналу підприємства (адміністративного, управлінського, виробничого та ін.);
4. Модернізація устаткування та повна автоматизація (для підприємств, які ще використовують ручну працю) та ін.
5. Удосконалення організаційної структури підприємства та ін.

Стратегічне планування охоплює всі сфери діяльності підприємства: виробництво, збут, реалізацію та ін. Воно структурує цілі та необхідні дії для їх досягнення. Також стратегія завдає напрямок підприємству для удосконалення своєї роботи та допомагає тримати і покращувати свої конкурентні позиції в підприємницькому середовищі враховуючи всі можливі ризики.

Список використаних джерел:

1. Гапоненко А. Л. Стратегическое управление: Учебник. М.: Омега, 2004. 466 с.

2. Карпіщенко О. І. Стратегічне планування: навч. посіб. / О. І. Карпіщенко, К. В. Ілляшенко, О. О. Карпіщенко. Суми: Сумський державний університет, 2013. 446 с.

НАПРЯМКИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА

В. М. ПРАСОЛ, доцент

Н. С. ІВАНОВ, студент

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова

Економічна безпека відіграє вирішальну роль у забезпеченні відповідний рівень стійкості та конкурентоспроможності сучасної компанії. Водночас зниження рівня економічної безпеки підприємств господарський комплекс України з рядом зовнішніх і внутрішніх факторів. Незважаючи на велику кількість літератури присвячений проблемам економічної безпеки підприємств недостатнє наукове вивчення теоретичних та практичних питань застосування економічного підходу оцінки системи безпеки підприємства загалом та її економічної безпеки зокрема як специфічна виробнича система.

Економічна безпека кожного окремого підприємства промисловість є основою формування економ галузева безпека, забезпечення інших видів безпеки території сталого функціонування та розвитку економіки регіону в умовах недостатності більшості видів ресурси, котрі споживають сучасну економіку абсолютно нерівномірністю розподілу та споживання ресурсів між підприємствами, галузями та регіони.

Тому подальший розвиток актуальними є теоретичні положення та формулювання практичних рекомендацій щодо забезпечення належного рівня економічної безпеки підприємства[1. с.46-47].

Безпека від фізичних загроз може бути забезпечена теорією та практикою виживання; захищеність від психологічних загроз зі спеціальними знаннями, консультаціями навіть свого світогляду і характеру.